

یادداشت

آسیب شناسی جامعه شناختی رکود

مستوره اشراقی کارشناس مسکن

از آنجا که در سال‌های متمادی مسکن بیش از ۳۰درصد از بار تولیدی اقتصاد ایران را بر دوش کشیده و همواره ابتکار عمل را در تأثیرگذاری بر دیگر بازارها در دست داشته است، در بحران اخیر نیز پژوهشگران و مطالعات اقتصادی، بیشتر به راه‌های برون‌رفت از رکود و درمان آن با دست‌کاری سیاست‌های دولت پرداخته‌اند و شاید به دیگر وجه‌ها کمتر توجه شده است. در تمامی متون اقتصادی از انسان به‌عنوان تأثیرگذارترین عامل بر مناسبات بازارها یاد می‌شود، اما در بحران‌ها فراموش می‌کنیم که این انسان و انتخاب‌هایش است که بر اثرگذاری تصمیمات اقتصادی مسلط است و نباید نادیده گرفته شود. اگر به آسیب‌شناسی رفتار مصرف‌کننده برگردیم و یک تحلیل جامعه‌شناختی از رفتار اقتصادی مردم ایران در چند دهه گذشته داشته باشیم، به نتایج جالبی دست پیدا می‌کنیم. بر هیچ صاحب اندیشه‌ای پوشیده نیست که این دولت سیاست‌گذار اقتصادی است که با سیگنال‌هایی که می‌دهد می‌تواند رفتار اقتصادی مردم را تعدیل کرده و به مسیر دلخواه خود سوق دهد، اما همیشه این نتایج درصد خطایی هم دارند که اگر در برنامه‌ریزی‌ها دیده نشوند، ممکن است منجر به شکل‌گیری نوعی عادت در جامعه شود که دیگر به‌سادگی جبران نمی‌شود. اتفاقی که به گمانم در جامعه ما افتاده و شاه‌کلید معمای مسکن است، هنوز در بدنه اصلی جامعه ایران با مردمی صرف‌فرا و روحیه‌ای خاص که به مشاغل راحت و درآمد‌های بی‌دردسر، پشت میزنشینی و مشاغل پدران‌شان ایمان دارند، فراوان می‌بینیم کسب‌وکارهایی که دیگر جایی در میان مصرف‌کنندگان ندارند؛ اما متولیان آنها حاضر نیستند بپذیرند وقت آن رسیده که شغل‌شان را تغییر داده و به‌روز کنند و تنها به شکایت از بازار کساد بسنده می‌کنند. تشخیص اینکه چنین روحیه بی‌حوصله و کم‌تحرکی، محصول سیستم ارباب و رعیتی است که سال‌ها تنها کسب‌وکار ایران بوده است یا نه، بماند بر عهده افن کل که کم هم نیستند، اما به نظر نگارنده صرف‌نظر از بحث‌های ارزشی، مردم ما همواره و در سال‌های طولانی دو دسته بوده‌اند؛ یا ارباب بوده‌اند که می‌دانستند باید هر چه بیشتر زمین داشته باشند و موقعیت را ازدست ندهند تا فرزندان‌شان هم همان راه را ادامه دهند یا رعیت بوده‌اند که بدون فکر و تحرک و خلاقیت، روزگار می‌گذراندند و حتی حق نداشتند دنیا را جور دیگری تصور کنند و این در طول زمان تبدیل به فرهنگ شده بود. پس از انقلاب و با آغاز جنگ تحمیلی موقعیت‌های جدیدی ایجاد شد که به مردم امکان می‌داد جایگاه اجتماعی- اقتصادی خود را اندکی تغییر دهند. موقعیت‌هایی مانند احتکار کالا، رانت و سفته‌بازی‌هایی که پیش از آن تجربه نشده بودند و طبیعی است که در چنین شرایطی هر دو دسته سعی کردند از بازی جا نمانند. شرایط بی‌ثبات جنگی، قیمت‌ها را بی‌رویه افزایش داد و تحریم‌ها منجر به ایجاد تنگناهایی در تولید شد که در نهایت دارایی‌های ثابت مثل زمین و خانه بیش از سایر دارایی‌ها مورد توجه قرار گرفتند. تأثیرپذیری بالای تولید از دلار و سایر پول‌های خارجی و مالیات و مشکلات سروکل‌زدن با کارگر و هزار اما و آنآ که در شرایط نااطمینانی تولید را پرهزینه می‌کرد در کنار نوسان‌های پی‌درپی سایر بازارها و شرایط تقریباً همیشه تئوری اقتصاد، سفته‌بازان را بر آن داشت که همه تخم‌مرغ‌هایشان را در سبد مسکن، سرمایه‌گذاری کنند؛ سرمایه‌گذاری مطمئن زودبازده و پرسود که در سال‌ها امتحان خود را خوب پس داده بود و با توجه به نرخ رشد بالای جمعیت، تقریباً همیشه خریدار داشت. حالا تاجران، پزشکان و صاحبان تولید همه به جمع فعالان عرصه ساخت‌وساز پیوسته بودند و صنایع وابسته بسیاری را در کنار خود شکل داده بودند که هر کدام برای خود در بازار استخوانی داشتند و ادعایی؛ سرمایه‌گذاریانی سال‌ها به سودهای بی‌دردسر این بازار عادت کرده بودند و سرمست و با سرعت به پیش می‌رفتند. در چنین شرایطی تحریم‌های مضاعفی که در آستانه دهه ۹۰ بر ایران تحمیل کردند و فروش نفت را برای مدتی تحت تأثیر قرار داد، بازار مسکن را با کمبود تقاضای مؤثر مواجه کرد و کم‌کم رکود در میان چشمان ناباور متولیان مسکن دامنه‌دار شد. سخن اصلی اینجااست؛ اینکه چرا در پنج سال با وجود تلاش دولت، سرمایه‌گذاران حاضر به فروش زیر قیمت‌های مسودر تصور خود نشدند، برمی‌گردد به اینرسی که در ذهن آنها شکل گرفته و تغییرش زمان می‌برد و برمی‌گردد به انتظاراتی که از بازار دارند و توقعاتی که ما با سیاست‌هایمان برایشان ایجاد کرده‌ایم و به این زودی‌ها از بین نمی‌رود. این چنین مردمی با الگوهای بحران و رکود کشورهای غربی با مردمان سخت‌کوشی مانند ژاپن، چین و کره جنوبی قابل تحلیل نیستند و روش‌های برون‌رفت از رکود آنها نیز متفاوت است. با اینکه همواره به مرور مطالعات اقتصادی سایر کشورها ایمان دارم، در این خصوص اما بیشتر به هم‌اندیشی جامعه‌شناسان در کنار اقتصاددانان باور دارم و اینکه شاید، شاید با نباشد مردم ما هم بیاورند دوره کسب‌وکارهای ساده و زود بازده گذشته و وقت آن رسیده که به سبک سایر مردمان با اندیشه، تحلیل، بازاریابی، تعامل با دنیا و مطالعه، درآمد کسب کرد نه تکرار مکررات و پیموون دور باطل.

سعیده شفیعی پژوهشگر اقتصادی

نرخ تورم به‌عنوان یکی از مهم‌ترین شاخص‌های کلان اقتصادی است و به معنی افزایش سطح عمومی قیمت‌ها در مدت خاصی در نظر گرفته می‌شود. این متغیر ارتباط مستقیمی با رشد نقدینگی و پایه پولی دارد. یکی از مسائلی که این روزها در محافل اقتصادی کشور است، روز گذشته بانک مرکزی در جدیدترین به‌روزرسانی آماری خود نماگر اقتصادی شماره ۸۶ را منتشر کرد که جزئیات ارقام پولی در سه‌ماهه سوم سال گذشته در آن ذکر شده است. در یادداشت حاضر به بررسی ارقام و تحلیل روند نقدینگی در سال‌های فعالیت دولت یازدهم پرداخته می‌شود.

تعاریف ومفاهیم

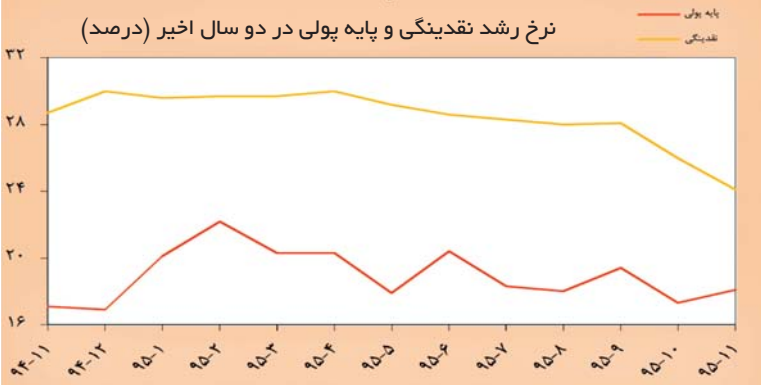
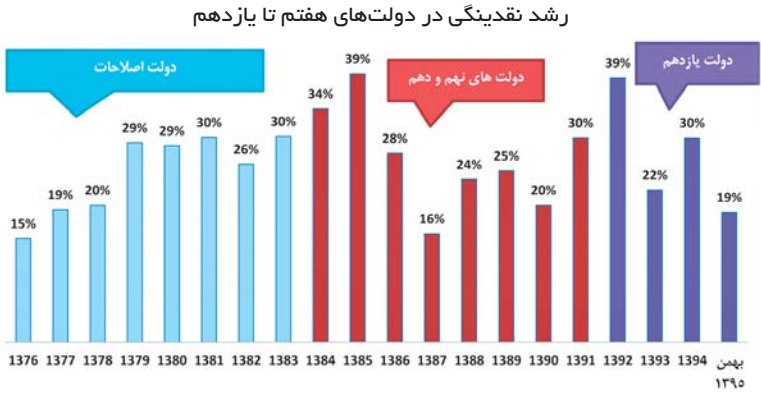
«نقدینگی» (Liquidity) یا حجم پول، درواقع مجموع پول و شبه‌پول (با قدرت نقدشوندگی پایین‌تر از پول مانند سپرده بلندمدت) در اقتصاد یک کشور است. از آنجا که میزان کالا و خدمات در جامعه محدود است، پس باید میزان نقدینگی به اندازه‌ای باشد که با میزان کالا و خدمات (کل تولیدات جامعه) برابری کند. براساس «رابطه مقداری پول»، بین تغییرات نقدینگی و نوسانات تورم رابطه مثبتی وجود دارد. به‌عنوان مثال اگر میزان نقدینگی افزایش یابد، تقاضای کالا و خدمات افزایش می‌یابد و به دلیل ثابت‌بودن عرضه در کوتاه‌مدت، قیمت‌ها بالا خواهد رفت. رشد نقدینگی از این جهت متغیری دارای اهمیت در حوزه پولی است اما باید توجه داشت که غالباً هدف سیاست‌گذاران پولی، مهار تورم در کنار ثبات ارز و رشد اقتصادی پایدار است. مهار تورم می‌تواند در کنار رشد نقدینگی رخ دهد که این امر نیازمند اتخاذ سیاست پولی و مالی مناسب از سوی بانک مرکزی و دولت است. مفهوم دیگری که در مباحث پولی به کرات استفاده می‌شود «پایه پولی» (Money Base) است که به نسبت میان اسکناس عرضه‌شده از سوی بانک مرکزی و مجموع دارایی‌های آن گفته می‌شود. هرچه پایه پولی بزرگ‌تر باشد، میزان نقدینگی بالاتر خواهد بود و به‌تبع آن تورم بیشتر است. پایه پولی درواقع دارایی‌های بانک مرکزی (شامل ذخایر ارزی، بدهی دولت به بانک مرکزی و سایر دارایی‌ها) است که افزایش هر یک از این موارد، رشد پایه پولی، رشد نقدینگی و افزایش تورم را در پی خواهد داشت؛ مگر اینکه بانک مرکزی سیاستی در جهت خنثی‌سازی این اثر انبساطی اتخاذ کند. با توجه به متکی‌بودن اقتصاد ایران به درآمدهای حاصل از صادرات نفت، رشد نقدینگی رابطه مستقیمی با قیمت نفت دارد. در زمان قیمت‌های پایین نفت، رشد نقدینگی پایین و در سال‌های اوج درآمد نفتی، رشد نقدینگی بسیار بالاتر از نرخ متوسط آن بوده است.

شواهد آماری

براساس آمار منتشرشده از سوی بانک مرکزی، رشد نقدینگی در سال‌های پس از انقلاب (۱۳۵۷-۱۳۹۵) به طور متوسط معادل ۲۵ درصد بوده است. البته این رقم میانگین است و در دوره مورد بررسی این شاخص بین

رشد نقدینگی در سال‌های پس از انقلاب (درصد)

اقتصاد

رکودهای ۴۰ درصدی در دولت‌های نهم و دهم مهار شد

حاشیه‌نشینی نقدینگی

مهم‌ترین متغیرهای پولی در دوره ۱۳۹۵-۱۳۹۱	شخص / سال	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	سهم‌نامه اول ۱۳۹۵	سهم‌نامه دوم ۱۳۹۵	سهم‌نامه سوم ۱۳۹۵
رشد پایه پولی	۲۷٫۶	۲۱٫۴	۱۰٫۷	۱۶٫۹	۳٫۴	۷٫۹	۱۱٫۹	
رشد نقدینگی	۳۰٫۰	۳۸٫۸	۲۲٫۳	۳۰٫۰	۴٫۲	۱۰٫۴	۱۶٫۵	
رشد خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی	۲٫۸	۱۱۸٫۲	۵٫۶	۲۲٫۲	-۳٫۱	-۴٫۰	-۲٫۰	
رشد بدهی دولت به بانک مرکزی	۴۰٫۲	۲۰٫۳	۱۶٫۰	۳۳٫۰	۳۶٫۶	۴۵٫۳	۴۵٫۳	
رشد بدهی دولت به بانک‌ها	۴۳٫۸	۳۸٫۴	۳۸٫۰	۱۸٫۶	۷٫۸	۱۴٫۸	۲۱٫۲	
رشد بدهی شرکت‌های دولتی به بانک مرکزی	۴۶٫۱	۴٫۹	۲۶٫۳	۱۴٫۱	-۷٫۱	۱٫۹	-۷٫۰	
رشد بدهی شرکت‌های دولتی به بانک‌ها	۱۵۰٫۰	۹٫۱	۱۳٫۴	۲۳٫۹	۱۵٫۲	۴۰٫۴	۴۸٫۹	

تا ۲۹ درصد در نوسان بوده است. کمترین میزان رشد نقدینگی در سال ۱۳۶۳ با شش درصد و بیشترین میزان در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ با ۳۹ درصد رخ داده است. بیشترین رشد این شاخص در سال‌های سازندگی و سال‌های فعالیت دولت‌های نهم و دهم رخ داده است. در دولت اصلاحات این شاخص بین ۱۵ تا ۳۰ درصد در نوسان بود اما در سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۹۲ رشد نقدینگی در برخی سال‌ها از ۳۰ درصد هم تجاوز کرد و به مرز ۴۰ درصد نیز رسید. در چهار سال فعالیت دولت یازدهم نیز نرخ رشد نقدینگی به‌ترتیب ۲۲٫۳۹، ۱۲٫۲، و ۱۹ درصد بوده است. براساس آخرین آمار منتشرشده از سوی بانک مرکزی نرخ رشد نقدینگی در سه‌ماهه سوم سال گذشته در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۱۶٫۵ درصد بوده است. در مجموع اگرچه رشد نقدینگی در دولت یازدهم نسبت به دولت‌های نهم و دهم کمتر بوده است اما این اندازه رشد با شرایط رکود تئوری مناسب نبوده است و بسیاری از نگاه‌ها از کمبود نقدینگی کلاه بردارند. در عین حال باید توجه داشت رشد نقدینگی با فاصله زمانی چند فصل بر تورم اثر دارد. از این رو ضروری است سیاست‌های کنترلی در این خصوص با جدیت و دقت بیشتری اعمال شود.

رابطه پایه پولی، نقدینگی وتورم

در اقتصاد ایران که بخش زیادی از درآمد دولت وابسته به صادرات نفت و گاز است، دلارهای نفتی در اختیار بانک مرکزی قرار می‌گیرد و بانک مرکزی معادل ریالی آن را در اختیار دولت قرار می‌دهد. با توجه به اینکه بانک مرکزی ارزی را خریداری می‌کند که برای آن مصرفی ندارد، درواقع با این کار دارایی‌های خارجی را در ترازنامه خود افزایش می‌دهد. این موضوع در ادبیات اقتصادی، افزایش پایه پولی یا «پول پرقدتر» نامیده می‌شود و یکی از دلایل اصلی افزایش نقدینگی و به تبع آن افزایش نرخ تورم است. زمانی که درآمد نفتی افزایش پیدا کند اکثر بانک مرکزی بخواهد اجازه دهد که تمامی این ارز در بازار فروخته شود، قیمت اسمی ارز کاهش می‌یابد و با این کاهش، سایر تولیدات داخلی ضربه خواهند خورد و صادرات غیرنفتی به شدت کاهش می‌یابد. در صورتی که بانک مرکزی اجازه کاهش ارزش اسمی ارز را ندهد و مازاد ارز را خریداری کرده و به‌عنوان خالص ذخایر ترازنامه خود قرار دهد، درواقع دارایی‌های خود را افزایش داده و به‌ازای آن نقدینگی از اقتصاد تزریق خواهد شد که می‌تواند تورم‌زا باشد.

نوسانات پایه پولی

همان‌گونه که اشاره شد، نوسانات پایه پولی یکی از دلایل اصلی نوسان سطح عمومی قیمت‌هاست. در اقتصاد ایران بانک مرکزی از ابزارهای کافی برای خنثی‌سازی آثار نامساعد نوسان پایه پولی برخوردار

نیست. به‌عنوان مثال در شرایط افزایش قیمت نفت، با رشد درآمدهای ارزی خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی بالا می‌رود و بانک مرکزی به دلیل حمایت از تولید داخلی تمایل به کاهش ارزش پول ملی ندارد و به ناچار نقدینگی افزایش خواهد یافت. در سایر کشورها، بدهی دولت در قالب اوراق قرضه دولتی در بازار وجود دارد. این قلم که در بخش دارایی‌های ترازنامه بانک مرکزی قرار دارد، در مقاطع خاصی با خریدوفروش در بازار می‌تواند نقدینگی را کنترل کند. در شرایطی که به هر دلیل دارایی‌های بانک مرکزی افزایش پیدا می‌کند، بانک مرکزی می‌تواند با فروش این اوراق، نقدینگی را از بازار جمع کند و اجازه افزایش پایه پولی را ندهد.

استقراض دولت از بانک مرکزی

یکی از راه‌های تأمین کسری بودجه، استقراض دولت از بانک مرکزی است که به معنای افزایش پایه پولی یا پول پرقدتر است. دولت یازدهم اگرچه با شعار عدم استقراض از بانک مرکزی کار خود را آغاز و رئیس کل بانک مرکزی هم بر این موضوع تأکید کرد اما ارقام منتشرشده از تسوی بانک مرکزی نشان می‌دهد نته‌ها استقراض دولت از بانک مرکزی‌کاهش نیافته، بلکه با افزایش‌های بیش از ۲۰ درصد در سه سال گذشته مواجه شده است. (ر ک جدول).

نکته دیگر در خصوص تورم، وضعیت بدهی دولت به نظام بانکی است. دولت یا شرکت‌های دولتی منابعی را از نظام بانکی برای تأمین مالی پروژه‌های مختلف دریافت می‌کنند که در صورت عدم بازپرداخت، بدهی دولت به نظام بانکی افزایش می‌یابد. دولت یازدهم اگرچه در سال‌های فعالیت خود همواره بر عدم استقراض از بانک مرکزی تأکید داشته است اما درواقع بدهی خود به نظام بانکی را افزایش داده است. براساس ارقام منتشرشده از تسوی بانک مرکزی

در نماگر شماره ۸۶، بدهی دولت به بانک مرکزی در سه‌ماهه سوم سال جاری معادل ۳۵۴هزارو ۷۰۰ میلیارد ریال و بدهی شرکت‌های دولتی بالغ بر ۲۵۶هزارو ۹۰۰ میلیارد ریال بوده است که در مجموع بدهی بخش دولتی به بانک مرکزی را به بیش از ۶۱۱ هزار میلیارد ریال می‌رساند.

استقراض دولت از بانک‌ها

شاید تصور بر این باشد که استقراض دولت از بانک‌ها آثار منفی استقراض از بانک مرکزی را ندارد اما این تصور اشتباه است؛ چراکه بانک‌ها کسری منابع خود را با نرخ‌های جریمه بالا از بانک مرکزی قرض می‌گیرند. در ترازنامه بانک مرکزی سرفصلی با عنوان «بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی» وجود دارد که افزایش آن سبب رشد پایه پولی می‌شود. درواقع می‌توان گفت استقراض دولت از بانک‌ها به صورت غیرمستقیم استقراض از بانک مرکزی است و همان اثری را دارد که استقراض مستقیم از بانک مرکزی دارد. تحت چنین شرایطی، منابع بانک‌ها برای ارائه تسهیلات به بخش‌های مختلف اقتصادی کاهش می‌یابد، چون بخشی از منابع به دلیل عدم پرداخت بدهی دولت قفل شده است و قابل بازگرداندن نیست. اگرچه به صورت مرسوم بدهی دولت به‌عنوان مطالبات معوق تلقی نمی‌شود اما به این جهت که دولت قادر به بازپرداخت آن نیست، عملاً این منابع سوخت شده است و قدرت اعتباری بانک‌ها را کاهش می‌دهد.

براساس آخرین گزارش بانک مرکزی، بدهی دولت به بانک‌ها در دوره مذکور بالغ بر ۱۴۴۳هزارو ۳۰۰ میلیارد ریال و بدهی شرکت‌های دولتی ۴۰هزارو ۲۰ میلیارد ریال بوده است که درمجموع بدهی بخش دولتی به نظام بانکی را به بیش از ۱۴۸۳ هزار میلیارد ریال می‌رساند.

ادامه در صفحه ۱۸

آگهی مناقصه عمومی

یک مرحله‌ای – نوبت اول

شهرداری اهواز در نظر دارد پروژه‌های مشروحه زیر را از طریق مناقصه عمومی به کلیه شرکت‌های واجد شرایط واگذار نماید.

ردیف	شرح مناقصه	مبلغ اولیه (ریال)	سپرده شرکت در مناقصه (ریال)
۱	نگهداری فضای سبز نواحی ۱ و ۲ منطقه ۳	۳۶/۱۲۱/۸۰۸/۲۰۹	۱/۸۰۷/۰۰۰/۰۰۰
۲	نگهداری فضای سبز نواحی ۳ و ۴ منطقه ۳	۳۵/۴۰۹/۲۹۹/۵۹۸	۱/۷۷۱/۰۰۰/۰۰۰
۳	نگهداری فضای سبز ناحیه ۱ منطقه ۷	۲۸/۹۰۱/۷۶۴/۴۵۱	۱/۴۴۶/۰۰۰/۰۰۰
۴	نگهداری فضای سبز نواحی ۲ و ۳ منطقه ۷	۳۴/۸۶۸/۵۴۷/۰۹۴	۱/۷۴۴/۰۰۰/۰۰۰
۵	نگهداری بخشی از فضای پارک شهروند واقعا در منطقه ۳	۱۷/۵۱۶/۵۰۶/۸۳۴	۸۷۶/۰۰۰/۰۰۰

- از شرکت‌هایی که شرایط زیر را دارا باشند دعوت به عمل آید، جهت دریافت اسناد مناقصه به نشانی: اهواز- خیابان انقلاب- نبش خیابان غزنوی- ساختمان شماره ۳ شهرداری- مدیریت قراردادهای شهرداری(تلفن تماس: ۰۳۳۷۷۴۰۶۲-۳۳۷۹۹۱۶۰) دبیرخانه حراست شهرداری اهواز و یا به سامانه مدیریت قراردادهای به نشانی: peymankar.ahvaz.ir مراجعه نمایند؛
- الف- گردش حساب یک‌ساله اخیر شرکت‌ها حداقل ۵۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
- ب - معدل حساب شش ماهه یا یک‌ساله اخیر شرکت‌ها حداقل ۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
- ج- نامه اعتبارسنجی از بانک‌ها به مبلغ حداقل ۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
- تبصره ۱: اراده حداقل دوشرط از سه شرط فوق الزامی است.
- در صورت عدم ارائه هرکدام از شرایط بندهای سه‌گانه فوق، می‌بایستی جهت دویند باقی‌مانده، به میزان یک و نیم برابر نصاب اعلام شده ارائه گردد.مثال:اگر شرکتی فاقد معدل حساب باشد، برای شرط گردش حساب، می‌بایست مبلغ ۷۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و برای اعتبارسنجی مبلغ ۷۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال ارائه نماید.
- تبصره ۲: اصل صورتحساب‌ها و گواهی‌ها، به نام شرکت ارائه گردد.
- در شرایط یکسان اولویت با پیمانکاران بومی خواهد بود.
- هزینه انتشار آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- مهلت قبول پیشنهاد نرخ و پاسخ به مناقصه، از تاریخ انتشار آگهی به مدت ده روز است و تحویل در محل دبیرخانه مجرمانه حراست مستقر در آدرس فوق‌الذکر می‌باشد.حداکثر مهلت تحویل پاکت‌ها ساعت ۱۵ روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۶/۳/۱۷ می‌باشد)
- شهرداری در رد کلیه یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار می‌باشد.
- مبلغ ضمانتنامه شرکت در مناقصه پنج درصد مبلغ اولیه می‌باشد که می‌بایست به یکی از سه طریق ذیل ارائه شود.
- الف- فیش واریز مبلغ فوق به حساب سیپا ۰۲۰۳۹۴۳۹۸۰۰۱ شهرداری اهواز نزد بانک ملی به نام شهرداری اهواز
- ب- به صورت ضمانتنامه بانکی به نام شهرداری اهواز و به مدت ۳ ماه از تاریخ افتتاح پیشنهادها
- ج- چک تضمین شده بانکی به نام شهرداری اهواز
- برندگان اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
- کلیه شرکت های خدماتی، به استناد مصوبه هیئت محترم وزیران به شماره ۸۱/۹/۵-۲۷۵/۶۳۸۳۲۶ به هنگام دریافت اسناد مناقصه ملزم به ارائه تعیین صلاحیت معتبر از اداره کل و امور اجتماعی (مجاز در کد فعالیت شماره ۵) می باشند.
- شرکت‌های غیرخدماتی باید رتبه از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی ارائه نمایند.
- ارائه گواهی صلاحیت ایمنی، بهداشت و محیط زیست(HSE) الزامی است.
- هر مناقصه‌گر می‌تواند فقط در یک مناقصه برنده گردد.
- تاریخ برگزاری کمیسیون مناقصه ردیف‌های ۲و۱ در ساعت ۱۰ صبح روز پنجشنبه مورخ ۱۳۹۶/۳/۱۸ می‌باشد.
- تاریخ برگزاری کمیسیون مناقصه ردیف‌های ۳و۴ در ساعت ۱۲ روز شنبه مورخ ۱۳۹۶/۳/۲۰ می‌باشد.
- تاریخ برگزاری کمیسیون مناقصه ردیف ۵ در ساعت ۱۲ روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۶/۳/۲۱ می‌باشد.
- نتیجه کمیسیون برابر مواد ۱۵و۱۸آیین‌نامه معاملات کلان‌شهرها به برنده اعلام خواهد شد.
- به استناد بند ۵ ماده ۱۱ آیین‌نامه معاملات کلان شهرها، میزان تضمین حسن انجام تعهدات قراردادهای، معادل ۱۰٪ درصد می‌باشد.
- بر اساس ماده ۱۰ آیین‌نامه معاملات کلان‌شهرها شرکت در مناقصه و ارائه پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف شهرداری می‌باشد.
- به برنده مناقصه پیش پرداخت داده نخواهد شد.
- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه مندرج شده است.

روابط عمومی و امور بین الملل شهرداری اهواز

خبر

توزیع نخستین

سبد حمایت غذایی امسال از فردا

ایرنا: وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی اعلام کرد: به مناسبت ماه مبارک رمضان نخستین سبد حمایت غذایی سال جاری از امروز (دوشنبه) در سراسر کشور توزیع می‌شود.
علی ربیعی، ضمن تبریک فرارسیدن ماه مبارک رمضان و آرزوی کسب فیض برای هم‌وطنان افزود: امسال سبد حمایت غذایی ماه مبارک رمضان را با دوهزارو ۲۰۰ میلیارد ریال (۲۲۰ میلیارد تومان) پوشش دادیم. ابتدا بودجه هزارو ۶۰۰ تا هزارو ۸۰۰ میلیارد ریال (ببین ۱۶۰ تا ۱۸۰ میلیارد تومان) برای سبدها پیش‌بینی کرده بودیم که آن را به دوهزارو ۲۰۰ میلیارد ریال (۲۲۰ میلیارد تومان) افزایش دادیم. وی تعداد خانوارهایی که تحت پوشش قرار می‌گیرند را سه‌میلیون و ۸۸۸هزارو ۵۷۴ خانوار اعلام کرد که با اندازه میانگین خانوار به طور تقریبی بیش از ۱۰ میلیون نفر می‌شوند.
وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی افزود: علاوه بر آن، زنان باردار و کودکان دارای سوء‌تغذیه نیز از قبل شناسایی شده‌اند که آنها تحت این پوشش حمایتی قرار می‌گیرند. ربیعی گفت: از آنجایی که در ماه مبارک رمضان قرار داریم و مصرف بیشتر به سمت پروتئین است، کالاهای در نظر گرفته شده شامل گوشت قرمز، گوشت سفید، روغن، برنج، خرما، حبوبات و سایر کالاهای مصرفی ماه مبارک است که هرکسی می‌تواند از هر یک از اقلام به هر مقداری که می‌خواهد خرید کند. وی افزود: تنوع نیز وجود دارد و افراد می‌توانند به فروشگاه‌هایی که قبلاً در سایت اعلام شده مراجعه کنند و با اختیار خود می‌توانند نه یک بار، بلکه چند بار خرید خود را انجام دهند. مطالعه انجام‌شده نشان می‌دهد معمولاً خریدها در سه ماه انجام می‌شود و افراد سه ماه نیز فرصت دارند. به گفته وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، برای خانوارهای یک‌نفره حدود ۳۰۰ هزار ریال (۳۰ هزار تومان)، دوفنره ۶۰۰ هزار ریال (۶۰ هزار تومان) و برای خانوارهای سه‌نفره به بالا به ازای هر نفر ۱۰۰ هزار ریال (۱۰ هزار تومان) افزوده می‌شود که در نهایت تا سقف یک‌میلیون و ۲۰۰ هزار ریال (۱۲۰ هزار تومان) کالا دریافت خواهند کرد. ربیعی تأکید کرد: این نخستین سبد حمایت غذایی ماه مبارک رمضان است که براساس سیاست‌هایی که در گذشته داشتیم آن را گسترش خواهیم داد.